

Aan de gemeenteraad

Op 4 maart 2026 stelden S. Reitema (PvdA) en A. Kockelkoren (Groenlinks) ons een schriftelijke vraag over 'gezinnen op straat' (26bb001926).

Inleidend wordt gesteld:

Deze week hoorden wij van verschillende partijen in de stad (o.a. LekkerGeven, Krachtvrouwen, Rode Kruis) schokkende verhalen over vrouwen met kinderen die bij Centraal Onthaal aanklopten omdat zij dreigen op straat te belanden, maar niet werden geholpen. In al deze situaties wordt gezegd dat de personen in kwestie 'zelfredzaam' genoeg zouden zijn. In al deze gevallen raken deze personen, samen met hun kinderen, op korte termijn dakloos als er niet wordt ingegrepen. Ook de ombudsman [26bb001847] stelt vast: "wanneer dakloze mensen zich bij de gemeente melden, zien wij dat de regie onvoldoende is en de hulpverlening versnipperd, met als gevolg dat ondersteuning voor een deel van deze groep uitblijft." Herhaaldelijk hebben GroenLinks en de PvdA deze periode vragen gesteld en debatten gevoerd over hulp aan (dreigend) dakloze gezinnen. Hierbij gaf de wethouder steeds aan dat er geen tekort is aan opvangplekken (MO) en dat, bij gezinnen die worden afgewezen voor opvang, wordt meegedacht over andere passende ondersteuning. Maar uit de stad komen hele andere verhalen, en wij zijn het zat. Vier jaar lang probeert de wethouder ons al te sussen en heeft hij mooie woorden over de aanpak van dakloosheid. Maar deze kinderen leren al op veel te jonge leeftijd: de gemeente is er niet voor hen. Dat moet stoppen.

Hieronder volgt de vraag en onze beantwoording:

Vraag 1:

Wat gaat het college doen om de gebrekkige hulpverlening bij Centraal Onthaal aan te pakken?

Antwoord:

We herkennen ons niet in het beeld dat de dienstverlening van Centraal Onthaal (CO) gebrekkig is. De Wmo-adviseurs van CO geven uitvoering aan de wettelijke kaders en het vastgestelde beleid en toetsen of gezinnen binnen de kaders in aanmerking komen voor maatschappelijke opvang.

Zij werken iedere dag met grote betrokkenheid voor de doelgroep die zich meldt en het college neemt dan ook afstand van de bewering dat hun dienstverlening gebrekkig zou zijn. De krapte op de woningmarkt en de toenemende vraag om huisvesting, zet het werk van de Wmo adviseurs onder druk. Door de krapte op de woningmarkt dreigen meer gezinnen sneller af te glijden van bankslapen naar daadwerkelijke dakloosheid. In lijn met de eerder omarmde motie (25bb009725), werken we aan verbeterde informatievoorziening na afwijzing bij CO door o.a. ook adviezen voor het vervolg op te nemen die passend zijn bij de behoefte van de cliënt. Ook ontwikkelen we het aanbieden van praktische hulp aan gezinnen die dit na een afwijzing nodig hebben om aan een stabiel dak boven het hoofd te komen. Het gaat niet om het bieden van onderdak of opvang, maar wel om het informeren en ondersteunen van het netwerk, het ondersteunen bij het zoeken naar woningen, aanbieden van advies over terugkeer en het informeren over (financiële) regelingen.

Daarnaast wordt intensief gewerkt en gezocht naar passende panden om de uitbreiding voor Flexwonen voor gezinnen mogelijk te maken. Zie hiervoor ook het antwoord op vraag 2.

Vraag 2. Welke stappen gaat het college zetten om te garanderen dat in elk geval gezinnen met kinderen nooit op straat hoeven te slapen?

Antwoord:

Het college vindt het ook van belang dat kinderen niet op straat slapen. Het overgrote deel van de gezinnen dat zich meldt bij CO, zijn gezinnen met een huisvestingsvraag en zonder ondersteuningsvraag in het kader van de Wmo2015. Voor deze gezinnen hebben we de ambitie om het aantal Flexwoningen uit te breiden van 102 plekken naar 200 plekken, maar ook een uitbreiding van het aantal plekken in Passantenhotels behoort tot de opties. Dit is ook mede afhankelijk van de beschikbaarheid van panden.

Flexwonen voor bankslapers betreft tijdelijke huisvesting voor burgers die door life-events hun woning zijn verloren en op de bank van familie slapen. Hun netwerk raakt uitgeput en zij dreigen af te glijden naar dakloosheid. Bewoners krijgen een tijdelijk huurcontract en betalen huur. De mensen die hier wonen hebben in de basis een huisvestingsvraag en geen primaire ondersteuningsvraag. Daardoor onderscheidt de dynamiek op deze voorziening zich van de opvangvoorziening.

Voor de doelgroep die wel toegelaten is tot de maatschappelijke opvang (MO) wordt het voorzieningenlandschap in het najaar 2026 uitgebreid met 13 extra Room First plekken voor gezinnen. Het gaat om een tijdelijke intensivering tot 2027. Room First is een voorziening binnen de MO, waarbij er zelf huur wordt betaald.

Overigens vond op 12 mei 2026 de ETHOS-telling plaats. Gekoppeld aan de ETHOS-telling zal een onderzoek plaatsvinden naar bankslappende gezinnen (die al wel of nog niet zijn gemeld bij CO). Doel van het onderzoek is na te gaan waar de gezinnen verblijven, welke ondersteuning zij ontvangen, wat de knelpunten zijn en hoe gezinnen het beste geholpen zijn. We gebruiken deze informatie om de inzet aan te passen.

In haar brief stelt de ombudsman: "Op dit moment is er geen beleid en uitvoering gericht op de mensen die bij Centraal Onthaal en door de wijkteams als zelfredzaam en/of niet urgent zijn beoordeeld. Zij vallen hierdoor tussen wal en schip. Dit gat moet gedicht worden."

Vraag 3. Klopt het dat het beleid is dat ouders met kinderen die op het moment van aanmelding nog niet dakloos zijn, maar wel op korte termijn op straat zullen staan, worden afgewezen voor opvang?

Antwoord:

Centraal Onthaal beoordeelt elke casus op basis van wat er op dat moment speelt. Daarin wordt de acuutheid van de situatie meegewogen, maar ook de mogelijkheid van het gezin om op eigen kracht of gebruikelijke hulp zichzelf te redden in de samenleving. Daarbij is elke casus maatwerk.

Vraag 4. Hoe ziet de nazorg er precies uit van mensen die zijn beoordeeld als zelfredzaam en/of niet urgent?

a. Als de medewerkers van Centraal Onthaal inschatten dat iemand de huisvesting zelf (met eigen netwerk) kan organiseren, controleren zij dan ook in de weken daarna of dit inderdaad gelukt is?

b. Houdt de gemeente bij hoe vaak iemand wordt afgewezen bij Centraal Onthaal, en hoeveel van deze mensen later alsnog dakloos worden? Zo ja, hoe vaak gebeurt dit? Zo nee, waarom niet?

Antwoord:

Centraal Onthaal heeft de taak om te beoordelen of een gezin wordt toegelaten tot de maatschappelijke opvang. Bij een afwijzing zal CO een kort advies geven, bijvoorbeeld om een plek te zoeken binnen het eigen netwerk en doorverwijzen naar het voorliggende voorzieningen of bijvoorbeeld het wijkteam inschakelen. CO heeft bij gezinnen die zijn afgewezen voor de maatschappelijke opvang geen regie- of monitoringsfunctie. Indien de situatie van een gezin gewijzigd is, kunnen zij zich nogmaals melden bij CO. Als het gezin tussentijds ondersteund wordt door het Wijkteam, heeft het Wijkteam de regie. In sommige gevallen wijzen gezinnen de ondersteuning van het Wijkteam of een doorverwijzing naar de Vraagwijzer af, omdat ze aangeven deze ondersteuning niet nodig te hebben, omdat zij alleen een huisvestingsvraag hebben.

Er wordt bijgehouden hoe vaak mensen zich melden bij CO, maar er wordt niet specifiek bijgehouden na hoe vaak mensen uiteindelijk toch toegelaten worden. Dat komt omdat Centraal Onthaal geen regiefunctie heeft op afwijzingen tot de Maatschappelijke Opvang. Er wordt vanuit gegaan dat er hier specifiek wordt gevraagd naar gezinnen. In 2025 hebben bijvoorbeeld 36 gezinnen zich meer dan 2 keer gemeld bij Centraal Onthaal Gezinnen (COG) en heeft 1 gezin zich meer dan 4 keer gemeld. Een gezin kan zich meerdere keren melden omdat bijvoorbeeld de situatie gewijzigd is. COG zal iedere melding als nieuwe melding beoordelen.

Burgemeester en wethouders van Rotterdam,

De secretaris,

G.J.D. Wigmans

De burgemeester,

C.J. Schouten